

RIIGI TUGITEENUSTE
KESKUS

Kuressaare Haigla Sihtasutus
haigla@saarehaigla.ee
Aia tn 25
93815, Saare maakond, Kuressaare linn
Registrikood: 90004059

14.07.2025 nr 11.2-1/25/3309

VAIDEOTSUS

Tuginedes perioodi 2014-2020 struktuuritoetuse seaduse (edaspidi STS) § 51 lõigetele 2 ja 3, tervise- ja tööministri 14.06.2021 käskkirjaga nr 74 „Haiglavõrgu arengukava haiglate infrastruktuuri investeringud“ kinnitatud toetuse andmise tingimuste (edaspidi TAT) punktile 7.10 ning haldusmenetluse seaduse (edaspidi HMS) § 85 punktile 4, **Riigi Tugiteenuste Keskus** (edaspidi ka RTK või vaide lahendaja)

otsustab:

jätta Kuressaare Haigla Sihtasutus vaie rahuldamata ning Riigi Tugiteenuste Keskuse 16.04.2025 otsus nr 11.2-1/25/1848 finantskorrektsiooni tegemise ja taotluse rahuldamise otsuse muutmise kohta (edaspidi finantskorrektsiooni otsus) kehtetuks tunnistamata.

Käesoleva vaideotsusega mitte nõustumisel võib esitada kaebuse halduskohtule halduskohtumenetluse seadustiku § 47 lõike 2 kohaselt 30 päeva jooksul vaideotsuse teatavaks tegemisest arvates.

1. Vaide läbivaatamise alus ning vaide esitaja taotlus

1.1. Riigi Tugiteenuste Keskus vaatab vaide läbi STS § 51 lõigete 2 ja 3 ning TAT punkti 7.10 alusel.

1.2. Kuressaare Haigla Sihtasutus (edaspidi ka vaide esitaja või toetuse saaja) esitas 16.05.2025 rakendusüksusele vaide, milles palub tunnistada Riigi Tugiteenuste Keskuse 16.04.2025 otsus nr 11.2-1/25/1848 (edaspidi ka finantskorrektsiooni otsus või FKO) kehtetuks ja lõpetada otsuses välja toodud asjaolude suhtes menetlus.

2. Asjaolud

2.1. Tervise- ja tööminister kinnitas 14.06.2021 käskkirjaga nr 74 TAT-i, mille kohaselt toetatakse Sihtasutus Kuressaare Haigla projekti „SA Kuressaare Haigla psühhiaatriaosakonna

rekonstrueerimine, magnetresonantstomograafi soetamine ja vastavate ruumide väljaehitamine“ nr 2014-2020.15.02.21-0006 (edaspidi projekt).

2.2. Toetuse saaja viis projekti raames läbi riigihanke viitenumbriga 250554 „MRT ruumide väljaehitamine“ (edaspidi hange nr 250554).

2.3. Riigi Tugiteenuste Keskus kontrollis, kas kõnealune hange on läbi viidud kooskõlas riigihangete seaduses sätestatuga ning tegi 06.09.2023 finantskorrektsiooni otsuse nr 11.1-12/23/1127, millega tuvastas, et Kuressaare Haigla Sihtasutus ei ole hanke nr 250554 läbiviimisel järginud riigihangete seaduses (edaspidi RHS) sätestatud nõudeid.

2.4. Riigi Tugiteenuste Keskus tuvastas, et toetuse saaja on hankes nr 250554 seadnud nõutust lühema pakkumuste esitamise tähtaja. Seetõttu kohaldas RTK hanke nr 250554 osas finantskorrektsiooni 5%.

2.5. Kuressaare Haigla Sihtasutus esitas finantskorrektsiooni otsusele vaide, mis jäeti 30.10.2023. a vaideotsusega nr 11.2-55/23/1268 rahuldamata.

2.6. Kuressaare Haigla Sihtasutus esitas 29.11.2023. a Tallinna Halduskohtule kaebuse Riigi Tugiteenuste Keskuse 06.09.2023 finantskorrektsiooni otsuse nr 11.1-12/23/1127 ja 30.10.2023 vaideotsuse nr 11.2-55/23/1268 tühistamiseks.

2.7. Riigi Tugiteenuste Keskus võttis 19.03.2024 vastu otsuse nr 11.1-12/24/211 finantskorrektsiooni otsuse nr 11.1-12/23/1127 muutmiseks, millega tunnistas kehtetuks finantskorrektsiooni otsuse seoses hankega nr 243498 ning kohus lõpetas selles osas kohtumenetluse.

2.8. Tallinna Halduskohtu 26.06.2024. a otsusega (edaspidi ka kohtuotsus) haldusasjas nr 3-23-2701 rahuldab kohus kaebuse ning tühistas Riigi Tugiteenuste Keskuse 06.09.2023 otsuse nr 11.1-12/23/1127 ja 30.10.2023 vaideotsuse nr 11.2-55/23/1127 osas, mis puudutab riigihanke nr 250554 suhtes tehtud finantskorrektsiooni. Ühtlasi jättis kohus kohaldamata Vabariigi Valitsuse 1. septembri 2014. a määruse nr 143 „Perioodi 2014-2020 struktuuritoetusest hüvitatavate kulude abikõlblikuks lugemise, toetuse maksmise ning finantskorrektsioonide tegemise tingimused ja kord“ § 22¹ lõike 1 punkti 4.

2.9. Kohus märkis otsuses, et nõustub vastustajaga, et kaebaja on hankes nr 250554 seadnud nõutust 3 päeva lühema pakkumuste esitamise tähtaja ning seda olenemata kaebaja väitest, et eeldatav maksumus hankija hinnangul oli 100 000 eurot (jättes kõrvale asjaolu, et tegemist on tõendamata väitega). Ühtlasi viitas kohus, et Vabariigi Valitsuse 01.09.2014 määruse nr 143 „Perioodi 2014-2020 struktuuritoetusest hüvitatavate kulude abikõlblikuks lugemise, toetuse maksmise ning finantskorrektsioonide tegemise tingimused ja kord“ (edaspidi ühendmäärus) § 22¹ lõike 1 punkti 4 kohaselt, kui pakkumuste või taotluste esitamise miinimumtähtaeg on nõutust lühem, vähem kui 30 protsenti, kohaldatakse hankelepingule 5%-list finantskorrektsiooni määra.

2.10. Kohus märkis viidatud otsuses veel ka seda, et kuna vastustajal tuli lähtuda ühendmääruse § 22¹ lg 1 punktist 4, kuivõrd see on erinorm ühendmääruse § 21 lg 1 suhtes, siis ei jäänud vastustajal kaalutlusruumi, millist korrektsioonimäära kohaldada. Kohtu hinnangul on pigem usutav, et tuvastatud rikkumine võis mõjutada EL-i eelarvet mitte rohkem kui 2%, milline miinimummäär on sätestatud ka ühendmääruse § 21 lõikes 1. Seetõttu leidis kohus, et ühendmääruse § 22¹ lõike 1 punkt 4 tuleb jätta kohaldamata vastuolu tõttu määruse nr 1303/2013 artikkel 143 lõikega 2.

2.11. Pärast kohtuotsuse jõustumist on tõendamist leidnud, et hankija on riigihangete registris märkinud eeldatavaks maksumuseks 100 000 eurot. Toetuse saaja lähtus eeldusest, et vastavalt RHS-le võib ehitushanke, mille eeldatav maksumus on 100 000 eurot, pakkumuse esitamise tähtaeg olla 15 päeva. Toetuse saaja ei lähtunud siinjuures RHS-s sätestatust, vaid ehituse heast tavast, mille kohaselt jäetakse ehitustööde pakkumuseks aega 21 päeva. Toetuse saaja jättis ehitustööde pakkumuse koostamiseks 22 päeva.

3. Vaide põhjendused

3.1. Toetuse saaja hinnangul on pakkumuste esitamiseks nõutust 3 päeva lühema tähtaja andmine hankemenetluses ebaoluline. Toetuse saaja leiab, et tegemist ei ole olulise rikkumisega, kuna antud juhul tuleb arvestada ka muid asjaolusid. Esiteks, et toetuse saaja ei olnud teadlik, et MRT ruumide väljaehitamine võiks nii palju maksta. Hankija eeldas, et haigla olemasolevaid insenertehnilisi kommunikatsioone on võimalik kasutada. Teiseks tutvutakse olemasoleva olukorraga üldjuhul vähemalt nädal enne pakkumuse esitamist, et oleks piisav aeg pakkumuse koostamiseks, kuid täiendavaid taotlusi ja küsimusi riigihankes ega selle kohta ei esitatud. Kolmandaks oleks uue hankemenetluse korraldamine võtnud aega vähemalt 2 kuud ja see oleks seadnud ohtu projekti abikõlblikkuse perioodi. Neljandaks olid kõik kolm pakkumust väga sarnaste maksumustega (vahe 5%), mis näitab, et lähteülesanne oli arusaadav ja parema pakkumuse saamine ebatõenäoline. Viiesandaks asjaoluks on see, et ehitushinnad tõusid kevadel 2022 märgatavalt ning uued pakkumused oleks tulnud veel kallimad. Nimetatud asjaolude pinnalt on toetuse saaja seisukohal, et toetuse saaja ei ole rikkunud ühtegi riigihangete korraldamise üldpõhimõtet ning on ebaproportsionaalne sanktsioneerida toetuse saajat ainult selle eest, et hanke eeldatav maksumus on valesti arvestatud.

3.2. Toetuse saaja väitel on RTK põhjendused oletuslikud ning finantskorrektsiooni otsuse tegemiseks puudub õiguslik alus.

4. RTK seisukohad

4.1. Vastavalt STS § 51 lõikele 1 ning kooskõlas HMS §-ga 83 kontrollitakse vaiet läbi vaadates haldusakti andmise õiguspärasust ja otstarbekust. HMS § 54 kohaselt on haldusakt õiguspärane, kui ta on antud pädeva haldusorgani poolt andmise hetkel kehtiva õiguse alusel ja sellega kooskõlas, proportsionaalne, kaalutusvigadeta ning vastab vorminõuetele. RTK kontrollib finantskorrektsiooni otsuse õiguspärasust ja otstarbekust lähtudes toetuse saaja poolt vaides esitatud argumentidest ja vastuväidetest.

4.2. RTK, olles tutvunud finantskorrektsiooni otsuses esitatud seisukohtade ja põhjendustega ja vaides esitatud vastuargumentidega, asub seisukohale, et finantskorrektsiooni otsus on seaduslik ja põhjendatud ning ükski vaides esitatud väidetest ei anna alust viidatud otsuse tühistamiseks.

4.3. RTK hinnangul on vaidlustatud otsuses selgitatud selle andmise õiguslikke aluseid ning täidetud põhjendamiskohustus vajalikul määral. Finantskorrektsiooni otsusest nähtub, et järgitud on vorminõudeid. Finantskorrektsiooni otsus on antud pädeva haldusorgani poolt kehtiva õiguse alusel ja sellega kooskõlas, proportsionaalne ning kaalutusvigadeta. RTK tugineb finantskorrektsiooni otsuses esitatud põhjendustele, täpsustades ja täiendades neid alljärgnevalt.

4.4. Käesolevas menetluses ei ole vaidlust selle osas, et vaide esitaja on määranud valesti riigihanke nr 250554 eeldatava maksumuse (vaide esitaja on seda kinnitanud vaide punktis 3.1.) ning sellest tulenevalt seadnud pakkumuste esitamiseks seaduses sätestatust 3 päeva lühema tähtaja. Vaide esitaja hinnangul ei ole kolm puuduvat päeva hankemenetluse tulemusel olulised (vaide punkt 3.17) ning ei nõustu sellega, et pakkumuste esitamiseks 3 päeva lühema tähtaja tõttu jäi potentsiaalselt mõnel pakkujal pakkumus esitamata ning sellest tulenevalt oleks hankelepingu hind võinud kujuneda soodsamaks.

4.5. Tallinna Halduskohtu 26. juuni 2024. a haldusasjas nr 3-23-2701 otsuse punktis 30 on kohus selgitanud järgmist: „Kohtu hinnangul ei saa mõju EL-i eelarvele välistada, kuivõrd tõsikindlalt ei saa väita, et kui pakkumuste esitamise tähtaeg oleks olnud vähemalt 25 päeva, ka siis ei oleks rohkem pakkumusi esitatud. Kohus nõustub vaidlusaluses otsuses märgituga, et ei ole teada, milliseks oleks kujunenud hankes osalevate pakkujate ring ja hanke tulemused, kui hankija oleks seadnud nõuetekohase pakkumuste esitamise tähtaja; tagantjärele ei ole võimalik tuvastada, kas mõni potentsiaalne pakkuja jättis oma pakkumuse nõutust lühema tähtaja tõttu esitamata, kas tema pakkumus võinuks osutada edukaks ja kas toetuse saajal tekkinuks soodsam võimalus ehitustööde teostamiseks.“

4.6. Vaide lahendaja on seisukohal, et minimaalsete pakkumuse esitamise tähtaegade seadmine riigihangete seaduses tagab selle, et pakkujatel oleks piisav aeg vajadusel objektiga tutvumiseks ning pakkumuste koostamiseks ja esitamiseks. Ei ole välistatud, et võimalik pakkuja, nähes peagi saabuvat pakkumuste esitamise tähtaega, loobus objektiga tutvumisest ning pakkumuse esitamisest just tulenevalt pakkumuste esitamise kuupäevast ning oleks palunud objektiga tutvumist ja pakkumuse esitanud, kui pakkumuste esitamiseks oleks olnud määratud hilisem tähtaeg.

4.7. Vaatamata selgitusele, et objektiga tutvutakse üldjuhul nädal enne pakkumuste esitamist, ei ole välistatud ka lühema perioodi jooksul olemasoleva olukorraga tutvumise ja pakkumuse esitamine. On teoreetiline võimalus, et võimalik pakkuja loobus loetud päevad enne pakkumuste esitamise tähtaega objektiga tutvumisest ning pakkumuse esitamisest just ebaõigesti seatud tähtajast tulenevalt.

4.8. Hoolsuskohustus ja sellest tulenevalt ka vastutus järgida riigihanke reegleid lasub hankijal. Hankijal lasub ka kohustus kõik oma tellitavad teenused läbi mõelda ja lähtuvalt sellest määrata hankele korrektne eeldatav maksumus ning pakkumuste esitamise tähtaeg.

4.9. Eeltoodust tulenevalt on vaide esitaja rikkunud RHS § 93 lõike 1 punktis 3 sätestatud tähtaja määramise nõuet ning seeläbi ka konkurentsi efektiivse ärakasutamise põhimõtet.

4.10. Vaide lahendaja peab oluliseks rõhutada, et olukorras, kus vaide esitaja sai pakkumusi avades teadlikuks eeldatava maksumuse arvestamise eksimusest ning sellest tulenevalt pakkumuste esitamiseks antava tähtaja rikkumisest, oleks tulnud vaide esitajal kõik pakkumused tagasi lükata. Võttes teadlikult vastu otsuse mitte riskida projekti abikõlblikkuse perioodi lõpptähtjaks valmimisega, võttis vaide esitaja sellega ühtlasi teadliku riski võimaliku tagasinõude osas tulenevalt RHS-s sätestatud nõude rikkumisest.

4.11. Mis puudutab vaide esitaja väidet, et kõik kolm esitatud pakkumust olid sarnaste maksumustega ja parema pakkumuse saamine ebatõenäoline, siis ei muuda nimetatud asjaolu rikkumise toimumise fakti, vaid seda saab arvestada finantskorrektsiooni määra valikul.

4.12. Vastavalt TAT määruse punktile 7.9.1. teeb RTK finantskorrektsiooni otsuse ning toetus nõutakse tagasi vastavalt STS §-des 45–47 ja ühendmääruse §-des 21–23 sätestatule.

4.13. STS § 45 lg 1 punkti 3 kohaselt teeb rakendusüksus finantskorrektsiooni otsuse, kui toetuse saaja on jätnud osaliselt või täielikult täitmata kohustuse või nõude ja see on mõjutanud kulu abikõlblikkust. Sama seaduse § 46 lõike 1 kohaselt, kui finantskorrektsiooni otsuse tegemisel ei ole kohustuse või nõude täitmata jätmise laadist tulenevalt võimalik selle rahalise mõju suurust

hinnata, kuid esineb põhjendatud oht, et kohustuse või nõude täitmata jätmine tõi kaasa rahalise mõju, siis vähendatakse toetust ühendmääruses sätestatu alusel.

4.14. STS-i seletuskirjas selgitatakse mõistet „mõju abikõlblikkusele“ selliselt, et mõju võib olla ka kaudne, s.t rikkumisel võib olla mõju kulude abikõlblikkusele. Väljendi „võib mõjutada“ all peetakse silmas olukorda, kus toetuse saaja ei järgi menetluskorda või ei täida kohustust või nõuet ning täitmata jätmisega kaasnevat kahjusummat ei ole võimalik üheselt võlaõigusseaduse tähenduses tuvastada – näiteks kui on kahjustatud EL konkurentsipoliitikat või rahaliste vahendite säästliku kasutamise põhimõtet.

4.15. Käesoleval juhul on toetuse saaja määranud seaduses sätestatust lühema tähtaja pakkumuste esitamiseks ning sellega rikkunud RHS § 93 lõike 1 punkti 3 ning nimetatud rikkumise puhul ei ole võimalik kahju suurust hinnata, kuna ei ole teada, milliseks oleks kujunenud hankes osalevate pakkujate ring ja hanke tulemused, kui hankija oleks seadnud korrektse eeldatava maksumuse ja sellest tulenevalt nõuetekohase pakkumuste esitamise tähtaja.

4.16. Nagu eelnevalt selgitatud, siis ei ole võimalik tagantjärele tuvastada, kas mõni potentsiaalne pakkuja jättis oma pakkumuse nõutust lühema tähtaja tõttu esitamata, kas tema pakkumus võinuks osutada edukaks ja kas toetuse saajal tekkinuks soodsam võimalus ehitustööde teostamiseks.

4.17. Kohtuotsuses nr C-743/18 on Euroopa Kohus selgitanud, et hanketingimuste rikkumise korral ei ole konkreetse finantsmõju tõendamine nõutav ning piisab sellest, kui asjasse puutuva fondi eelarve mõjutamise võimalus ei ole välistatud. Euroopa Kohus lisab kohtuasjas nr C-406/14, et sellisel juhul ei ole nõutav, et konkreetne finantsmõju oleks nähtav. Nimetatud seisukohtadega nõustus ka Tallinna Halduskohus 26. juuni 2024. a otsuses haldusasjas nr 3-23-2701.

4.18. Siinjuures selgitab vaide lahendaja, et finantskorrektsiooni tegemisest loobumiseks ei piisa ainult kahju tekkimise ebatõenäosuse hindamisest, sest tulenevalt eelkirjeldatud Euroopa Kohtu lahenditest on vajalik jõuda ka järeldusele, et kahju tekkimise võimalus on välistatud. Seega isegi kui asuda seisukohale, et kahju tekkimise võimalus on vähetõenäoline, ei ole selle tekkimise võimalus välistatud.

4.19. Vaide esitaja hinnangul puudub finantskorrektsiooni otsuses õiguslik alus.

4.20. Finantskorrektsiooni otsuses on märgitud, et rikkumise osas esinevad ühendmääruse § 22¹ lg 1 punktis 4 toodud asjaolud, mille järgi kohaldatakse hankelepingle 5-protsendilist finantskorrektsiooni määra, kui avatud hankemenetluses riigihanke pakkumuste esitamise miinimumtähtaeg on nõutust vähem kui 30% lühem. Nimetatud otsuses on lisaks selgitatud, et ühendmääruse § 22¹ lg 1 p 4 tuleb jätta vastuolu tõttu määruse nr 1303/2013 art 143 lõikega 2 kohaldamata, sest proportsionaalse korrektsiooni üle otsustamisel tuleb määruse nr 1303/2013 art 143 lõike 1 järgi liikmesriigil arvesse võtta eeskirjade eiramise olemust ja keerukust ning eelarvele tekitatud rahalist kahju. Selleks, et finantskorrektsiooni otsus vastaks proportsionaalsuse põhimõttele, tuleb arvestada rikkumise raskust ja sellega seotud rahalist mõju liidu eelarvele (määruse nr 1303/2013 põhjendus 72). Proportsionaalseks saab pidada finantskorrektsiooni vaid juhul, kui selle ulatus ei kaldu ilmselgelt kõrvale sellest summast, mida saab pidada EL eelarvele tekitatud kahjuks. /.../ Tõenäosus, et riigihankes oleks osalenud veel pakkujaid, küll on olemas, kuid väike. Usutav on, et RHS nõuete rikkumisega tekitatud kahju EL eelarvele sai olla väike ning kahju EL eelarvele ei ületanud 2%. Sellest tulenevalt peab rakendusüksus põhjendatuks kohaldada rikkumisele 2% suurust finantskorrektsiooni.

4.21. Kohtuotsuse ning finantskorrektsiooni otsuse tegemise vahelisel ajal on ühendmäärust täiendatud sättega, mis puudutab riigihangete rikkumisi, mille korral võib vähendada finantskorrektsiooni määra. Nimetatud sätte puhul on tegemist erandiga, mida on võimalik

kasutada vaid siis, kui rikkumise olemust ja raskust silmas pidades on üldise finantskorrektsiooni määra kohaldamine ebalproportsionaalne.

4.22. Vaide lahendaja peab vajalikuks rõhutada, et haldusorganil on võimalik finantskorrektsiooni otsuse motivatsiooni hilisemalt täiendada, seda ennekõike juhul, kui on põhjust eeldada, et ta oleks algse otsuse tegemisel samadest kaalutlustest lähtunud. Riigikohus on 29.11.2012 otsuses nr 3-3-1-29-12 leidnud, et kohus võib haldusakti kontrollimisel arvestada haldusorgani poolt hilisemalt, nt kohtumenetluse käigus esitatud põhjendustega. Riigikohus on samas lahendis pidanud võimalikuks põhjendamispuudustega haldusakti tühistamata jätmist, kui on ilmselge, et haldusorgan peaks vaidlustatud haldusakti uuesti välja andma. Käesoleval juhul on nii vaide lahendaja ja finantskorrektsiooni otsuse tegija üks ja seesama haldusorgan, seega on vaide lahendajal võimalik finantskorrektsiooni otsuse motivatsiooni vaideotsusega täiendada. Lisaks on Riigikohus pidanud võimalikuks põhjendamispuudustega haldusakti tühistamata jätmist, kui on ilmselge, et haldusorgan peaks vaidlustatud haldusakti uuesti välja andma.

4.23. Tulenevalt ühendmääruse § 21 lõike 1¹ punktist 5 võib erandina kohaldada väiksemat finantskorrektsiooni määra kui §-des 22–22⁷ nimetatud rikkumise puhul esineb rikkumist kergendav asjaolu ja rikkumise finantsmõju Euroopa Liidu eelarvele saab pidada vähetõenäoliseks, kuid see ei ole välistatud ning kui ettenähtud finantskorrektsiooni määr on viis protsenti, võib kohaldada kaheprotsendilist määra. Tegemist on erandliku sättega, mida saab rakendada vaid juhul, kui täidetud on järgmised eeldused: 1. esineb rikkumist kergendav asjaolu ja 2. finantsmõju Euroopa Liidu eelarvele on vähetõenäoline, aga mitte välistatud.

4.24. Käesoleval juhul on kergendavaks asjaoluks, et kui 5% finantskorrektsiooni määra rakendatakse kuni 30% lühema pakkumuste esitamise tähtaja määramisel, siis toetuse saaja määras pakkumuste esitamiseks 12% lühema tähtaja. Finantsmõju on Euroopa Liidu eelarvele vähetõenäoline, sest esitatud pakkumused olid sarnased ning esitatud pakkumustest madalama pakkumuse esitamises ei saa kindel olla, kuid siiski ei saa eelnevalt selgitatud põhjendustel seda ka täielikult välistada.

4.25. Hankes nr 250554 esitati 3 pakkumust summades 345 398,90 eurot, 359 771,50 eurot ning 410 850 eurot. Kui kahe madalama pakkumuse vahe on küll pigem väike (alla 5%), siis madalaima ning kõrgeima pakkumuse vahe seevastu üpriski suur (üle 15%). Esitatud pakkumuste protsentuaalsest erinevusest nähtub, et nii madalaima ja kõrgeima kui ka kahe madalama pakkumuse vahe on suurem kui 2% ning pakkumuste esitamiseks määratud tähtaeg oli seaduses sätestatust lühem 3 päeva (mitte aga 1 või 2 päeva), mistõttu on vaide lahendaja hinnangul finantskorrektsiooni otsuses kohaldatud määr rikkumise suhtes proportsionaalne.

4.26. Eeltoodust tulenevalt on vaide lahendaja seisukohal, et otsus on HMS § 54 mõttes õiguspärane ning jätab vaide rahuldamata.

(allkirjastatud digitaalselt)

Urmo Merila
peadirektori asetäitja

Koostaja: Kadi Saviir
59177395
kadi.saviir@rtk.ee